

32000L0046

L 275/39

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

27.10.2000

DYREKTYWA 2000/46/WE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY
z dnia 18 września 2000 r.
w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje pieniądza elektronicznego oraz nadzoru ostrożnościowego nad ich działalnością

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 47 ust. 2 zdanie pierwsze i trzecie,

uwzględniając wniosek Komisji ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,

uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego ⁽³⁾,

stanowiąc zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 251 Traktatu ⁽⁴⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Instytucje kredytowe w rozumieniu art. 1 pkt 1 akapit pierwszy lit. b) dyrektywy 2000/12/WE ⁽⁵⁾, mają ograniczony zakres działania.
- (2) Konieczne jest uwzględnienie specyficznego charakteru tych instytucji oraz zapewnienie właściwych środków niezbędnych do koordynowania i harmonizowania przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich, podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje pieniądza elektronicznego oraz nadzoru ostrożnościowego nad ich działalnością.
- (3) Do celów niniejszej dyrektywy pieniądz elektroniczny może być traktowany jako elektroniczny surogat monet i banknotów, który jest przechowywany na elektronicznym nośniku takim jak karta mikroprocesorowa lub pamięć komputera, a który przeznaczony jest głównie do dokonywania płatności elektronicznych o ograniczonej wartości.
- (4) Zastosowane podejście właściwe jest jedynie do osiągnięcia niezbędnej harmonizacji, koniecznej i wystarczającej do zapewnienia wzajemnego uznawania zezwoleń i nadzoru ostrożnościowego instytucji pieniądza elektronicznego, umożliwiając nadanie jednej licencji uznawanego w całej Wspólnocie i zmierzającej do utrzymania zaufania

posiadacza oraz wprowadzenie zasady nadzoru ostrożnościowego Państwa Członkowskiego pochodzenia.

- (5) W szerszym kontekście szybkiego rozwoju handlu elektronicznego pożądane jest stworzenie ram prawnych pozwalających na to, aby wykorzystywane były wszystkie potencjalne korzyści, jakie niesie za sobą pieniądz elektroniczny, a ramy te unikają w szczególności utrudniania rozwoju innowacji technologicznych. Dlatego też niniejsza dyrektywa wprowadza neutralne technologicznie ramy prawne, które harmonizują nadzór ostrożnościowy nad instytucjami pieniądza elektronicznego w szczególności w zakresie niezbędnym dla zapewnienia ich bezpiecznego działania i w szczególności finansowej integralności.
- (6) Instytucje kredytowe, na mocy załącznika I pkt 5 do dyrektywy 2000/12/WE, są już uprawnione do emitowania środków płatniczych, włącznie z pieniądzem elektronicznym, oraz do administrowania nimi, a także do prowadzenia takiej działalności w skali wspólnotowej, pod warunkiem jednak, że działalność taka będzie wzajemnie akceptowana i zostanie poddana kompleksowemu nadzorowi ostrożnościowemu stosowanemu w przypadku instytucji kredytowych zgodnie z europejskimi dyrektywami bankowymi.
- (7) Wprowadzenie odrębnego systemu nadzoru ostrożnościowego dla instytucji pieniądza elektronicznego, który, choć opiera się na nadzorze ostrożnościowym stosowanym wobec innych instytucji kredytowych, w szczególności na dyrektywie 2000/12/WE za wyjątkiem jej tytułu V rozdział 2 i 3, różni się od tego systemu, jest uzasadnione i pożądane, ponieważ emisja pieniądza elektronicznego, mając na uwadze jego szczególny charakter jako elektronicznego surogatu dla monet i banknotów, nie może być uznawana za działalność polegającą na przyjmowaniu depozytów zgodnie z art. 3 dyrektywy 2000/12/WE, jeżeli otrzymane środki pieniężne są natychmiast zamieniane na pieniądz elektroniczny.
- (8) Otrzymanie środków pieniężnych od ludności w zamian za pieniądz elektroniczny, skutkujące saldem kredytowym pozostającym na rachunku w instytucji emitującej, stanowi otrzymanie depozytów lub innych środków zwrotnych w rozumieniu dyrektywy 2000/12/WE.
- (9) W celu podtrzymania zaufania użytkownika niezbędne jest, aby pieniądz elektroniczny podlegał wykupowi. Możliwość wykupu sama w sobie nie oznacza, że środki pieniężne otrzymane w zamian za pieniądz elektroniczny traktowane są jako depozyty lub inne środki pieniężne do celów dyrektywy 2000/12/WE.
- (10) Możliwość wykupu zawsze powinna odbywać się według wartości parytetowej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 317 z 15.10.1998, str. 7.

⁽²⁾ Dz.U. 101 z 12.4.1999, str. 64.

⁽³⁾ Dz.U. C 189 z 6.7.1999, str. 7.

⁽⁴⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 15 kwietnia 1999 r. (Dz.U. C 219 z 30.7.1999, str. 415), zatwierdzona dnia 27 października 1999 r., wspólne stanowisko Rady z dnia 29 listopada 1999 r. (Dz.U. C 26 28.1.2000, str. 1) oraz decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 11 kwietnia 2000 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym). Decyzja Rady z dnia 16 czerwca 2000 r.

⁽⁵⁾ Dyrektywa 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 marca 2000 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe (Dz.U. L 126 z 26.5.2000, str. 1). Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2000/28/WE (Dz.U. L 275 z 27.10.2000 str. 37).

- (11) W celu reakcji na szczególne ryzyko związane z emisją pieniądza elektronicznego, system nadzoru ostrożnościowego stosowany wobec instytucji pieniądza elektronicznego musi być bardziej wyspecjalizowany, a w związku z tym także odpowiednio mniej uciążliwy niż system nadzoru ostrożnościowego stosowany wobec instytucji kredytowych, szczególnie dotyczący zmniejszenia wymogów kapitału założycielskiego i niewprowadzanie obowiązku stosowania dyrektywy 93/6/EWG⁽¹⁾ jak również tytułu V rozdział 2 część II i III dyrektywy 2000/12/WE.
- (12) Jednakże istnieje potrzeba zachowania równych reguł gry dla instytucji pieniądza elektronicznego i innych instytucji kredytowych emitujących pieniądź elektroniczny, aby w ten sposób zapewnić uczciwą konkurencję między szerszym wachlarzem instytucji z korzyścią dla użytkowników. Sytuacja taka ma miejsce, ponieważ wymieniony wyżej mniej uciążliwy system nadzoru ostrożnościowego stosowany wobec instytucji pieniądza elektronicznego równoważony jest przez regulacje, które są bardziej surowe od tych stosowanych wobec instytucji kredytowych, szczególnie zaś dotyczy to ograniczeń działalności gospodarczej, jaką mogą prowadzić instytucje emitujące pieniądź elektroniczny, w szczególności racjonalnego limitowania ich inwestycji mającego na celu zagwarantowanie, że ich zobowiązania finansowe odnoszące się do wymagalnego pieniądza elektronicznego są w każdym czasie zabezpieczone wystarczająco płynnymi aktywami o małym ryzyku.
- (13) Do czasu harmonizacji nadzoru ostrożnościowego dotyczącego zlecanej na zewnątrz działalności instytucji kredytowych właściwym jest, aby instytucje pieniądza elektronicznego były zarządzane w sposób stabilny i ostrożny oraz powinny posiadać bezpieczne procedury kontrolne. Uwzględniając możliwość wykonywania funkcji operacyjnych i innych funkcji pomocniczych związanych z emisją pieniądza elektronicznego przez podmioty niepodlegające nadzorowi ostrożnościowemu, niezmiernie ważnym jest, żeby instytucje pieniądza elektronicznego posiadały wewnętrzne struktury, które powinny reagować na finansowe i niefinansowe ryzyko, na jakie instytucje takie są narażone.
- (14) Emisja pieniądza elektronicznego może wpłynąć na stabilność systemu finansowego i płynne działanie systemu płatniczego. Zaleca się nawiązanie do ścisłej współpracy przy ocenianiu integralności systemów pieniądza elektronicznego.
- (15) Właściwym jest zapewnienie właściwym władzom możliwości odstąpienia od niektórych lub wszystkich wymogów wprowadzonych niniejszą dyrektywą wobec instytucji pieniądza elektronicznego działających tylko na terytorium danego Państwa Członkowskiego.
- (16) Przyjęcie niniejszej dyrektywy stanowi najwłaściwszym

środek pozwalający na osiągnięcie pożądaných celów. Niniejsza dyrektywa ograniczona jest do minimum niezbędnego dla osiągnięcia tych celów i nie wychodzi poza granice konieczne do ich uzyskania.

- (17) Należy przewidzieć przegląd niniejszej dyrektywy w świetle nabytego doświadczenia dotyczącego rozwoju rynku i ochrony użytkowników pieniądza elektronicznego.
- (18) Przyjęcie niniejszej dyrektywy konsultowane było z Bankowym Komitetem Doradczym,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Zakres, definicje i ograniczenia działalności

1. Niniejszą dyrektywę stosuje się do instytucji pieniądza elektronicznego.
2. Nie ma ona zastosowania do instytucji określonych w art. 2 ust. 3 dyrektywy 2000/12/WE.
3. Do celów niniejszej dyrektywy:
  - a) „instytucja pieniądza elektronicznego” oznacza przedsiębiorstwo lub inną osobę prawną, inną niż instytucja kredytowa zdefiniowana w art. 1 pkt 1 akapit pierwszy dyrektywy 2000/12/WE, która emituje środki płatnicze w formie pieniądza elektronicznego;
  - b) „pieniądz elektroniczny” oznacza wartość pieniężną, stanowiącą prawo do rozszczeniawobec emitenta, która jest:
    - i) przechowywana na nośniku elektronicznym,
    - ii) emitowana w zamian za środki pieniężne o wartości nie mniejszej niż wartość wyemitowana,
    - iii) środkiem płatniczym akceptowanym przez przedsiębiorstwa inne niż emitent.
4. Państwa Członkowskie zakazują przedsiębiorstwom lub innym podmiotom prowadzenia działalności polegającej na emitowaniu pieniądza elektronicznego, które nie są instytucjami kredytowymi zdefiniowanymi w art. 1 pkt 1 akapit pierwszy dyrektywy 2000/12/WE.
5. Działalność gospodarcza instytucji pieniądza elektronicznego inna niż emisja pieniądza elektronicznego ogranicza się do:
  - a) świadczenia powiązanych ze sobą usług finansowych i niefinansowych, takich jak administrowanie pieniądzem elektronicznym poprzez wykonywanie funkcji operacyjnych i innych funkcji pomocniczych związanych z jego emisją oraz emitowanie i administrowanie innymi środkami płatniczymi wyłączając udzielenie kredytu w jakiegokolwiek formie; oraz
  - b) przechowywania danych na nośnikach elektronicznych w imieniu innych podmiotów lub instytucji publicznych.

Instytucje pieniądza elektronicznego nie posiadają żadnych udziałów w innych przedsiębiorstwach, za wyjątkiem sytuacji, gdy takie podmioty wykonują funkcje operacyjne lub inne funkcje pomocnicze związane z pieniądzem elektronicznym emitowanym lub rozprowadzanym przez daną instytucję pieniądza elektronicznego.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 91/308/EWG z dnia 10 czerwca 1991 r. w sprawie uniemożliwienia korzystania z systemu finansowego w celu prania brudnych pieniędzy (Dz.U. L 141 z 11.6.1993, str. 1). Dyrektywa zmieniona przez Dyrektywę 98/33/WE (Dz.U. L 204, z 21.7.1998, str. 29).

Artykuł 2

Zastosowanie dyrektyw bankowych

1. Jeśli nie przewidziano inaczej, jedynie odniesienia dotyczące instytucji kredytowych w dyrektywie 91/308/EWG⁽¹⁾ i dyrektywie 2000/12/WE z wyjątkiem jej tytułu V rozdział 2, stosuje się wobec instytucji pieniądza elektronicznego.

2. Nie stosuje się art. 5, 11, 13, 19, art. 20 ust. 7, art. 51 i art. 59 dyrektywy 2000/12/WE. Ustalenia dotyczące wzajemnego uznawania pozwoleń o których mowa w dyrektywie 2000/12/WE nie dotyczą innych działań gospodarczych instytucji pieniądza elektronicznego niż emisja pieniądza elektronicznego.

3. Otrzymanie środków pieniężnych w znaczeniu art. 1 ust. 3 lit. b) ii) nie stanowi depozytów lub innych zwrotnych środków zgodnie z art. 3 dyrektywy 2000/12/WE, jeżeli otrzymane środki pieniężne są natychmiast zamieniane na pieniądź elektroniczny.

Artykuł 3

Możliwość wykupu

1. Posiadacz pieniądza elektronicznego może, w okresie ważności, zwrócić się do emitenta o wykupienie go według wartości nominalnej w monetach i banknotach lub poprzez przelanie równowartości na rachunek posiadacza, bez dodatkowych opłat, oprócz tych niezbędnych do przeprowadzenia danej operacji.

2. Umowa pomiędzy emitentem a posiadaczem jasno określa warunki wykupu.

3. Umowa może ustalać minimalny próg wykupu. Próg ten nie może przekraczać 10 EUR.

Artykuł 4

Wymogi dotyczące kapitału założycielskiego i bieżących funduszy własnych

1. Instytucje pieniądza elektronicznego posiadają kapitał założycielski, określony w art. 34 ust. 2 akapit 1 i 2 dyrektywy 2000/12/WE, w wysokości nie mniejszej niż 1 milion EUR. Bez względu na przepisy ust. 2 i 3, fundusze własne instytucji pieniądza elektronicznego określone w dyrektywie 2000/12/WE, nie mogą być niższe od tej kwoty.

2. Instytucje pieniądza elektronicznego posiadają w każdym czasie fundusze własne w wysokości równej lub przekraczającej 2 % wyższej z dwóch poniższych kwot: wartości bieżącej ich zobowiązań finansowych z tytułu pieniądza elektronicznego pozostającego w obiegu lub średniej wartości zobowiązań z tego tytułu w okresie ostatnich sześciu miesięcy.

3. Jeżeli instytucje pieniądza elektronicznego prowadzą działalność krócej niż sześć miesięcy, włączając w to dzień rozpoczęcia działalności powinny posiadać fundusze własne w wysokości równej lub przekraczającej 2 % wyższej z poniższych kwot: wartości bieżącej ich zobowiązań finansowych z tytułu pieniądza elektronicznego pozostającego w obiegu lub przewidywanej na najbliższe sześć miesięcy wartości zobowiązań ogółem z tego tytułu. Przewidywana sześciomiesięczna wartość ogółem zobowiązań finansowych z tytułu pieniądza elektronicznego

pozostającego w obiegu powinna być ujęta w planie działalności instytucji, który może zostać skorygowany na żądanie właściwych władz.

Artykuł 5

Ograniczenia inwestycyjne

1. Instytucje pieniądza elektronicznego inwestują kwotę w wysokości nie mniejszej niż ich zobowiązania z tytułu wartości pieniądza elektronicznego pozostającego w obiegu wyłącznie w następujące aktywa:

- a) pozycje aktywów, które zgodnie z art. 43 ust. 1 lit. a) pkt 1-4 i art. 44 ust. 1 dyrektywy 2000/12/WE charakteryzują się zerową wagą ryzyka kredytowego i które są aktywami o wystarczającej płynności;
- b) depozyty na żądanie utrzymywane w instytucjach kredytowych strefy A zdefiniowane w dyrektywie 2000/12/WE; oraz
- c) instrumenty dłużne, które są:
  - i) o wystarczającej płynności,
  - ii) nieobjęte ust. 1 lit. a),
  - iii) uznawane przez właściwe władze jako pozycje kwalifikowane w rozumieniu art. 2 ust. 12 dyrektywy 93/6/EWG, i
  - iv) emitowane przez podmioty inne niż podmioty posiadające kwalifikowane pakiet udziałów, określony w art. 1 dyrektywy 2000/12/WE, w danej instytucji pieniądza elektronicznego, lub które powinny być ujęte w skonsolidowanych sprawozdaniach finansowych tych przedsiębiorstw.

2. Inwestycje, określone w ust. 1 lit. b) i c) nie mogą przekroczyć dwudziestokrotności funduszy własnych instytucji pieniądza elektronicznego i powinny zostać poddane ograniczeniom, które są przynajmniej tak rygorystyczne jak ograniczenia stosowane wobec instytucji kredytowych, zgodnie z tytułem V rozdział 2 część III dyrektywy 2000/12/WE.

3. W celu zabezpieczenia przed ryzykiem rynkowym wynikającym z emisji pieniądza elektronicznego i z inwestycji określonych w ust. 1, instytucje pieniądza elektronicznego mogą wykorzystywać pozycje pozabilansowe o wystarczającej płynności związane ze stopą procentową i kursem wymiany walut w formie instrumentów pochodnych negocjowanych na rynku zorganizowanym (tj. niebędących w obrocie pozagiełdowym), gdy podlegają one wymogom dziennych depozytów zabezpieczających lub kontraktów walutowych z początkowym terminem zapadalności wynoszącym 14 dni kalendarzowych lub mniej. Wykorzystanie instrumentów pochodnych według zdania pierwszego dopuszczalne jest tylko wtedy, gdy instytucja ma na celu całkowite wyeliminowanie ryzyka rynkowego i realizuje ten cel w najszerszym możliwym zakresie.

4. Państwa Członkowskie wprowadzają odpowiednie ograniczenia dotyczące ryzyka rynkowego instytucji pieniądza elektronicznego, które może się pojawić w wyniku inwestycji, określone w ust. 1.

5. W celu zastosowania przepisów ust. 1 aktywa wyceniać należy według kosztów lub wartości rynkowej, w zależności od tego, która z powyższych wartości jest niższa.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 91/308/EWG z dnia 10 czerwca 1991 r. w sprawie uniemożliwienia korzystania z systemu finansowego w celu prania brudnych pieniędzy (Dz.U. L 166 z 28.6.1991, str. 77).

6. Jeżeli wartość aktywów określonych w ust. 1, osiągnie poziom niższy od kwoty zobowiązań finansowych wynikających z pieniądza elektronicznego pozostającego w obiegu, właściwe władze powinny dopilnować, aby instytucja pieniądza elektronicznego, której taka sytuacja dotyczy podjęła odpowiednie kroki w celu niezwłocznego naprawienia tej sytuacji. W tym celu i tylko na czas określony, właściwe władze mogą zezwolić, aby zobowiązania finansowe instytucji wynikające z pieniądza elektronicznego pozostającego w obiegu były zabezpieczone innymi aktywami niż określone w ust. 1, do wysokości nieprzekraczającej mniejszej z poniższych wartości: 5 % tych zobowiązań lub całkowitej wartości funduszy własnych instytucji.

Artykuł 6

Weryfikacja szczególnych wymogów przez właściwe władze

Właściwe władze zapewniają, aby wyliczenia uzasadniające spełnienie wymogów zawartych w art. 4 i 5 były dokonywane nie rzadziej niż dwa razy do roku, albo przez same instytucje pieniądza elektronicznego, które powinny przekazywać właściwym władzom te wyliczenia i wszystkie wymagane dane składowe, albo przez właściwe władze wykorzystując dane dostarczone im przez instytucje pieniądza elektronicznego.

Artykuł 7

Rzetelna i rozsądna działalność

Instytucje pieniądza elektronicznego zarządzane są w sposób rzetelny i rozsądny, posiadają bezpieczne procedury administracyjne i księgowość oraz odpowiednie mechanizmy kontroli wewnętrznej. Powinny one reagować na ryzyko finansowe i niefinansowe, na jakie instytucja jest narażona, wliczając w to ryzyko techniczne i proceduralne jak również ryzyko związane ze współpracą z innymi podmiotami wykonującymi funkcje operacyjne lub inne funkcje pomocnicze związane z działalnością instytucji.

Artykuł 8

Odstępstwa

1. Państwa Członkowskie mogą zezwolić właściwym władzom na odstępstwo wobec instytucji pieniądza elektronicznego od stosowania niektórych lub wszystkich przepisów niniejszej dyrektywy i stosowania dyrektywy 2000/12/WE w przypadkach gdy:

- całkowita działalność gospodarcza instytucji, określona w art. 1 ust. 3 lit. a) niniejszej dyrektywy generuje całkowitą sumę zobowiązań finansowych wynikających z emisji pieniądza elektronicznego zazwyczaj nie przekraczającą 5 milionów EUR i nigdy nieprzekraczającą 6 milionów EUR; lub
- pieniądz elektroniczny wyemitowany przez instytucję pieniądza elektronicznego akceptowany jest jako środek płatniczy tylko przez podmioty zależne tej instytucji, które wykonują funkcje operacyjne lub inne funkcje pomocnicze związane z pieniądzem elektronicznym emitowanym lub dystrybuowanym przez daną instytucję, jak również przez podmioty dominujące lub podmioty zależne od podmiotów dominujących; lub

c) wyemitowany przez instytucję pieniądz elektroniczny akceptowany jest jako środek płatniczy tylko przez ograniczoną liczbę przedsiębiorstw, które odróżniają się ze względu na:

- ich lokalizację w tych samych siedzibach lub innym ograniczonym lokalnie obszarze, lub
- ich ściśle finansowe lub gospodarcze związki z instytucją emitującą, takie jak wspólny plan marketingowy lub schemat dystrybucji.

Podstawowe zapisy umowne muszą określać, że urządzenie przechowujące pieniądz elektroniczny, będące w dyspozycji posiadacza w celu dokonywania płatności, posiada ograniczenie maksymalnej kwoty przechowywania nieprzekraczającej 150 EUR.

2. Instytucja pieniądza elektronicznego, wobec której na podstawie ust. 1 odstąpiono od stosowania niektórych lub wszystkich przepisów dyrektywy nie może korzystać z ustaleń dotyczących wzajemnego uznawania wynikających z dyrektywy 2000/12/WE.

3. Państwa Członkowskie wymagają, aby instytucje pieniądza elektronicznego, wobec których odstąpiono od stosowania niniejszej dyrektywy i dyrektywy 2000/12/WE okresowo składały sprawozdania ze swej działalności włącznie z całkowitą sumą zobowiązań finansowych związanych z pieniądzem elektronicznym.

Artykuł 9

Prawa nabyte

Instytucje pieniądza elektronicznego podlegające niniejszej dyrektywie, które rozpoczęły swoją działalność zgodnie z przepisami obowiązującymi w Państwach Członkowskich właściwych dla głównej siedziby danej instytucji, przed datą wejścia w życie przepisów dotyczących wykonania niniejszej dyrektywy lub datą, o której mowa w art. 10 ust. 1, w zależności od tego, która z nich jest wcześniejsza, przyjmuje się, że są upoważnione. Państwa Członkowskie zobowiązują takie instytucje pieniądza elektronicznego do przedłożenia wszystkich niezbędnych informacji w celu umożliwienia właściwym władzom dokonania oceny, w ciągu sześciu miesięcy od daty wejścia w życie przepisów wprowadzonych w celu wykonania niniejszej dyrektywy, czy instytucje te spełniają wymagania dyrektywy; jeśli nie spełniają, to określenie, jakie środki muszą zostać podjęte, aby zostały spełnione lub czy właściwym jest odebranie pozwolenia. Jeżeli wymagania dyrektywy nie zostaną spełnione w ciągu sześciu miesięcy od daty określonej w art. 10 ust. 1, instytucje pieniądza elektronicznego nie będą korzystały ze wzajemnego uznawania pozwolenia po tym czasie.

Artykuł 10

Wykonanie

1. Państwa Członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne konieczne w celu dostosowania się do niniejszej dyrektywy najpóźniej do dnia 27 kwietnia 2002 r. Niezwłocznie poinformują o tym Komisję.

Jeżeli Państwa Członkowskie przyjmują wyżej wymienione środki, zawierają one odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, które zostaną przyjęte w dziedzinie będącej przedmiotem niniejszej dyrektywy.

Artykuł 11

Ponowna ocena

Nie później niż do dnia 27 kwietnia 2005 r. Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie ze stosowania niniejszej dyrektywy, w szczególności na temat:

- środków przyjętych w celu ochrony posiadaczy pieniądza elektronicznego, włączając w to ewentualną konieczność wprowadzenia systemu gwarancyjnego,
- wymogów kapitałowych,
- odstępstw, oraz
- ewentualnej potrzeby wprowadzenia zakazu płacenia odsetek od środków pieniężnych otrzymanych w zamian za pieniądź elektroniczny,

wraz z propozycjami zmian dyrektywy, jeżeli uznają taką potrzebę.

Artykuł 12

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 13

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 września 2000 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

N. FONTAINE

Przewodniczący

W imieniu Rady

H. VÉDRINE

Przewodniczący